

Carolyn Sampson steelt de show in Semele

Amsterdam 12 mei 2015

Sopraan Carolyn Sampson ging zondagmiddag in het Concertgebouw geheel op in haar rol van Semele in de gelijknamige opera van Händel. Ze voorzag de ingetogen uitvoering van Concerto Köln en Collegium Vocale Gent van een flinke dosis theater.

Carolyn Sampson (foto: Marco Borggreve).

Na *Giulio Cesare* was *Semele* de tweede complete, concertante opera van Händel die Fred Luiten Concertorganisatie dit seizoen in het Concertgebouw bracht. Oneerbiedig gezegd is *Semele* een soort Harry Potter-verhaal, gebaseerd op een mythe uit Ovidius' *Metamorfosen*. Er zijn betoveringen, er worden goden aangeropen, er is donder en bliksem en draken fungeren als tempelbewaarders...

Cadmus, de vader van Semele, wil dat z'n dochter trouwt met prins Athamas. Ino, haar zuster, is echter verliefd om hem. Uiteindelijk trouwt Semele niet, want ze wordt ontvoerd door een arend die is gestuurd door de god Jupiter. Juno, de vrouw van Jupiter, pikt dit niet en zint op wraak. Door te kruipen in de gedaante van haar zus Ino haalt ze Semele over om de ware gedaante te eisen van Jupiter. De god van het weer en onweer stemt toe, en dat betekent voor Semele de ondergang.

Dirigent Ivor Bolton – zijn dirigeren lijkt in expressie op dramatisch acteren – zette het barokorkest Concerto Köln en het koor Collegium Vocale Gent ingetogen en muzikaal evenwichtig neer. Niettemin was het verhaal van deze *Semele* niet makkelijk te volgen. Dat lag aan het feit dat verschillende zangers dubbelrollen zongen.

Mezzosopraan Renata Pokupic zong bijvoorbeeld zowel Juno als Ino. Tenor James Gilchrist nam de rol van Jupiter en Apollo op zich. En bas-bariton Andrew Foster-Williams had zelfs drie rollen: Cadmus, Hogepriester en Somnus. Als luisteraar raakte je het spoor bijster. Waarom waren een paar kleine rollen niet bezet met leden uit het koor?

Lawrence Zazzo.

Prins Athamas werd gezongen door countertenor Lawrence Zazzo. Zijn uitstekende zangprestaties liet hij al eerder zien in de titelrol van *Giulio Cesare*. Hij heeft een weldadig stemgeluid en zong zijn soms smartelijke rol vol overgave. Misschien zag zijn expressie er van dichtbij hyper uit, maar dat was niet het geval vanaf het balkon.

Naast hem bleef het gedragen, donkere geluid van bas-bariton Foster-Williams indruk maken, ook al had hij drie verschillende zangpartijen. Ook sterk neergezet en degelijk in de lage regionen klonk mezzosopraan Pokupic. Haar Engels is niet perfect, maar dat wist ze goed te verhullen met haar virtuositeit, die vooral vereist werd in de gemene wraakaria's van Juno.

Carolyn Sampson – groot in zeggingskracht, met een puntige uitspraak en mooie coloraturen – zong de aria 'Endless pleasure endless love' op het juiste moment. Je voelde dat haar vertolking de wat brave uitvoering lossier maakte. Op het eind speelde de sopraan knap en dramatisch een hoopje ellende, maar niet voordat ze eerst nog de show stal met de aria 'Myself I shall adore'. Onweerstaanbaar koket en grappig.

In het tweede bedrijf kwam tenor James Gilchrist met de ontroerende aria 'Where 'er you walk'. Zijn frasering klonk hier perfect, al had zijn nuchtere acte de présence naast de frivole Sampson wel iets onbeholpens.

Toen op het einde Semele verdween, gestorven door de donder en bliksem van Jupiter, doorbrak ook Collegium Vocale Gent haar ingetogen voordracht. Het jonge Vlaamse koor klonk gedurfd en gaf meer volume. Concerto Köln ging daarin mee.

door [Rudolf Hunnik](#)

Semele

Georg Friedrich Händel

Uitgevoerd door: Concerto Köln en Collegium Vocale Gent onder leiding van Ivor Bolton.

Solisten: Carolyn Sampson, Lawrence Zazzo, Renata Pokupic, Andrew Foster-Williams, James Gilchrist, .

Bezocht op 10 mei 2015 in Het Concertgebouw - Amsterdam.